

॥ शिव चादीसा ॥

दोहा

ज्य गणेश गिरजासुवन मंगल मूल सुजन ।
कहत अयोध्यादास तुम देउ अलय परदान ॥

ज्य गिरजापति दीनदयाला । सदा करत सन्तन प्रतिपाला ॥
भाल चन्द्रमा सोहत नीके । जानन कुण्डल नाग इनी के ॥
अंग गौर शिर गंग बहाये । मुण्डमास तन क्षार लगाये ॥
वस्त्र जाल बाघम्बर सोहे । छवि को देखि नाग मन मोहे ॥
मैना मातु कि हवे दुवारी । वाम अंग सोहत छवि न्यारी ॥
कर त्रिशूल सोहत छवि भारी । करत सदा शत्रुन क्षयकारी ॥
नंदी गणेश सोहैं तहं कैसे । सागर मध्य कमल हें जैसे ॥
कार्तिक श्याम और गणराज । या छवि कौ कहि जात न काज ॥
देवन जबहीं जाय पुकारा । तबहिं दुख प्रभु आप निवारा ॥
किया उपद्रव तारक भारी । देवन सब भिदि तुमहिं जुधारी ॥
तुरन षडानन आप पठायउ । लव निमेष महं मारि गिरयउ ॥
आप जलंधर असुर संहारा । सुयश तुम्हारा विदित संसारा ॥
त्रिपुरासुर सन युद्ध मचाए । तबहिं कृपा कर दीन बचाए ॥
किया तपहिं भागीरथ भारी । पुरब प्रतिज्ञा तासु पुरारी ॥
दानिन महं तुम सम कोउ नाहीं । सेवक स्तुति करत सदाहीं ॥
वेद माहि महिमा तुम गाए । अकथ अनादि बेद नहीं पाए ॥
प्रकटे उदधि मंथन में जवाला । जस्त सुरासुर भये विहाला ॥
कीन्ह दया तहं करी सहाए । नीलकण्ठ तब नाम कहाए ॥
पूजन रामचन्द्र जब कीन्हां । जित के लंक विभीषण दीन्हां ॥
सहस्र कमल में हो रहे धारी । कीन्ह परिक्षा तबहिं त्रिपुरारी ॥
अक कमल प्रभु राजेउ जोए । कमल नयन पूजन चहं सोए ॥
कठिन भक्ति देखी प्रभु शंकर । भये प्रसन्न दिसे हरिछत वर ॥
ज्य ज्य ज्य अनंत अपिनाशी । करत कृपा सबके घट वासी ॥
दुष्ट सकल नित मोहि सतावैं । भ्रमत रहैं मोहे चैन न आवैं ॥
त्राहि त्राहि मैं नाथ पुकारो । यह अवसर मोहि आन उबारो ॥
ले त्रिशूल शत्रुन को मारो । संकट से मोहि आन उबारो ॥

માત પિતા ભ્રાતા સભ કોઈ । સંકટ મેં પૂછત નહિ કોઈ ॥
સ્વામી એક હૈ આસ તુમ્હારી । આય હરહુ મમ સંકટ ભારી ॥
ધન નિર્ધન કો દેત સદા હી । જો કોઈ જાંચે સો ફલ પાઈ ॥
અસ્તુતિ કેહિ વિધિ કરોં તુમ્હારી । ક્ષમહુ નાથ અભ ચૂક હમારી ॥
શંકર હો સંકટ કે નાશન । મંગલ કારણ વિન્ધ વિનાશન ॥
યોગી યતિ મુનિ ધ્યાન લગાવૈં । શારદ નારદ શીશ નવાવૈં ॥
નમો નમો જ્ય નમઃ શિવાય । સુર બ્રહ્માદિક પાર ન પાય ॥
જો યહ પાઠ કરે મન લાઈ । તા પર હોત હૈ શન્ભુ સદાઈ ॥
રનિયાં જો કોઈ હો અધિકારી । પાઠ કરે સો પાવન હારી ॥
પુત્ર હીન કી ઈચ્છા જોઈ । નિશ્ચય શિવ પ્રસાદ તેહિ હોઈ ॥
પંડિત ત્રયોદશી કો લાવે । ધ્યાન પૂવંક હોમ કરાવે ॥
ત્રયોદશી વ્રત કરૈ હમેશા । તન નહિ તાકે રહે કલેશા ॥
ધૂપા દીપ નૈવેદ્ય ચઢાવે । શંકર સમ્મુખ પાઠ સુનાવે ॥
જન્મ જન્મ કે પાપ નસાવે । અન્ત ધામ શિવપુર મેં પાવે ॥
કહેં અયોધ્યાદાસ આસ તુમ્હારી । જાનિ સકલ દુખ હરહુ હમારી ॥

દોહા

નિત નેમ ઉઠિ પ્રાતઃહી પાઠ કરો ચાલીસ ।
તુમ મેરી મનકામના પૂર્ણ કરો જગદીશ ॥